Hồi 75

Đột Kích Công Phá Cửu Cung Trận

Đệ nhất phân cuộc chủ của Thiên Long Bang Vương Hàn Tương, tay hữu vận sức đợi thế công của địch, tay trái đánh ra một chiêu kỳ tuyệt Lạc Nhật Sắc Vân ép lui Trương Hóa, đồng thời tung một cước buộc Trương Lạc phải tránh qua một bên. Chỉ trong nháy mắt Hàn Tương đã làm cho hai cao thủ phải khiếp đảm tinh thần. Lợi dụng lúc rảnh tay đó, Hàn Tương xếp quạt lại thủ trước ngực, chực đỡ thanh trường kiếm của Hạ Vân Phong.

Khi trường kiếm của Hạ Vân Phong gần đâm trúng ngực, Hàn Tương mới vụt xòe quạt ra, mạo hiểm tiến đến sát đầu kiếm mới quay mình một cái.

Hạ Vân Phong chưa kịp biến chiêu thì thân hình của Hàn Tương đã sát vào Vân Phong rồi.

Vương Hàn Tương, tay hữu vẫn nắm chặt cây quạt, vận công đánh bạt trường kiếm của Vân Phong, đồng thời ngón tay trỏ của lão điểm thật nhanh vào Vân Môn huyệt nơi vai hữu của Hạ Vân Phong. Cùng lúc đó chân hữu của Hàn Tương phóng một đá vào yếu huyệt nơi đầu gối bên trái của Hạ Vân Phong nhanh nhẹn vô cùng.

Giật mình kinh phục trước cách công trả sấm sét của đối phương, Hạ Vân Phong thầm nói :

"Võ công của lão nầy quả nhiên kỳ dị thật !"

Liền đó, tay trái lão hạ kích điểm trở lại Địa Cơ huyệt nơi chân hữu của Vương Hàn Tương, thân hình lão uốn cong lại vừa thoát khỏi ngón tay, vừa tống thật nhanh vào Khuyết Bàn huyệt của Hàn Tương.

Hai người nầy đều là cao thủ thượng thặng trong võ lâm, xuất thủ nhanh như điện chớp, lại chuyên đánh vào những yếu huyệt trông thật lợi hại.

Khi công ra hai thế ác hiểm đó, Vương Hàn Tương thật không nghĩ đối phương có thể phản ứng độc hiểm như vậy. Lão kinh hoàng vội hạ thấp chân hữu xuống tránh thế hạ kích của Vân Phong, rồi luôn thể quét ngang qua chân hữu của đối phương.

Tuy biến thế nhanh nhẹn như vậy nhưng Vương Hàn Tương đã bị Hạ Vân Phong điểm trúng vào cánh tay trái.

Đôi bên cùng lùi ra sau thầm kêu lên một tiếng :

"Thật là nguy hiểm !"

www.nhanmonquan.com

Hai người quyết đấu với nhau, xuất toàn những thế ác hiểm, làm cho Tô Bằng Hải và Đằng Lôi mải mê theo dõi mà quên cả việc đánh nhau. Cho đến khi hai người cùng lui ra xa, Tô Bằng Hải sực nhớ lại, vung Long Đầu Trượng đánh thẳng đến Đằng Lôi.

Đang khi không phòng bị, Đằng Lôi không thể nào chống đỡ thế trượng đó, lão phải ưỡn người nằm ngã về phía sau rồi lăn mình qua bên hữu ba bốn thước. Rất may cho lão là Trương Lạc và Trương Hóa đã song song tiến lên chận bớt thế công của Tô Bằng Hải, lão mới thoát nguy. Nếu không, Tô Bằng Hải thừa thế truy kích, thì dù Đằng Lôi có thoát khỏi thế trượng thứ nhất cũng khó toàn thân được.

Hạ Vân Phong sau khi lùi ra lập tức vung trường kiếm công địch. Vương Hàn Tương vung quạt chống đỡ. Chạm tay nhau lần nầy, đôi bên đều đánh đỡ một cách dè dặt, họ đã biết đối thủ của mình rất đáng sợ. Cả hai đều xuất võ học bình sanh đấu với nhau vô cùng kịch liệt, bóng quạt đầy trời, kiếm quang loang loáng, hai bóng người chập chờn như hư như thực, luôn luôn công vào các nơi yếu huyệt. Thật là một trận đánh kinh hồn, với sự sống chết chỉ còn cách nhau trong đường tơ kẽ tóc.

Lúc này Tô Hùng đã vận công, ngưng chận vết thương đau đớn trên mặt. Vết sưng đỏ trên mặt hắn cũng đã giảm được một nửa. Sau khi điều lực, hắn cảm thấy tinh thần sảng khoái, thể xác hết mệt mỏi, liền đảo mắt nhìn quanh quan sát trận thế. Hắn định vung Kim Hoàn Kiếm xông vào giúp đỡ các người ở trong bang, nhưng liếc thấy Lam Tiểu Điệp và Bạch Vân Phi đang đăm đăm nhìn hắn, bất giác hắn lạnh mình, thầm nói :

"Nếu ta xông vào trận đấu thì thế nào hai nữ sát tinh nầy cũng ra tay, như vậy ắt công việc sẽ rắc rối vô cùng."

Nghĩ vậy hắn thở dài một hơi, nhắm mắt ngồi im giả bộ vận công điều lực, nhưng hắn lại âm thầm quan sát xung quanh xem trận chiến biến hóa thế nào.

Vừa lúc đó Tô Hùng phát giác Mã Quân Vũ đang nhìn sững, hình như muốn gia nhập trận đấu, tinh thần sung mãn, đôi mắt sáng quắc, làm cho hắn cảm thấy sợ hãi thầm nghĩ :

"Ta đã buộc hắn uống Hóa Cốt Tiêu Nguyên Toàn là một loại thuốc độc chậm phát nguy hiểm nhất trong những chất độc hiện nay trên thiên hạ. Tuy sư muội ta đã cho hắn uống thuốc giải độc, nhưng với thời gian chỉ có một đêm thì làm sao hắn có thể phục hồi nguyên lực như thế nầy ?"

Tô Hùng đâu có ngờ rằng Mã Quân Vũ đã uống một viên đơn hoàn của Lam Tiểu Điệp tặng cho chàng. Thuốc đó, trước kia Thiên Cơ Chân Nhân đã phí cả nửa đời người mới tìm ra bí phương luyện chế. Nhưng vì vật dược dùng để cô luyện thuốc đó rất khó tìm, nên dù biết được bí phương cũng khó mà luyện thành đơn hoàn nầy.

Vì muốn giúp cho con gái sau nầy, Thúy Điệp đã bỏ hết mấy năm công phu, ngày nào cũng lặn lội đi tìm vật dược để chế đơn hoàn.

www.nhanmonquan.com

Cũng vì là vật dược khó tìm, trong mười hai thứ chủ dược mà nàng chỉ tìm được có mười một thứ. Rất may, khi Thiên Cơ Chân Nhân nghiên cứu toa thuốc đó đã nghĩ đến trong đó có một vị thuốc thuộc vào linh vật ngàn năm khó gặp, nên mới tìm cách thay vào đó bằng ba mươi hai vị thuốc khác. Chỉ thiếu đi vị thuốc đó, thì sự công hiệu của đơn hoàn giảm hết một nửa. Tuy vậy, đơn hoàn của Thúy Điệp đã để lại cho Lam Tiểu Điệp cũng đã có một công hiệu như tiên dược rồi, có thể cải tử hồi sinh, linh diệu không có gì bằng.

Sau khi Mã Quân Vũ uống viên đơn hoàn đó, chàng lại vận khí điều lực một lúc lâu thì tinh thần, thể xác dần dần sung mãn.

Chàng sợ nếu ra tay mà thất bại thì sẽ làm tổn thương danh tiếng của sư môn, cho nên chàng không muốn ra tay bừa bãi, đợi đến khi linh dược bồi bổ toàn thân, tự cảm thấy tinh thần đầy đủ, chàng mới quan sát tình hình trong trận, chuẩn bị xuất thủ tham chiến.

Nhưng trận thế liên kết của các cao thủ năm phái vẫn không có thể nào đỡ nổi cách công hãm ghê hồn của quần hùng Thiên Long Bang.

Thấy thế, hào khí của Mã Quân Vũ bốc lên ngùn ngụt. Chàng hú dài một tiếng, vung kiếm xông thẳng vào trận đấu.

Bây giờ những người trong Thiên Long Bang đã xông đến cách miệng hang chừng bốn trượng. Thật ra với áp lực của Thiên Long Bang, họ có thể xông thẳng ra nữa, nhưng vì Tô Bằng Hải lo ngại nếu khi đến gần miệng hang thì Bạch Vân Phi sẽ ra tay, nên họ cũng tạm thời ngừng bước tiến.

Tô Hùng thấy Mã Quân Vũ huy động kiếm báu xông thẳng đến, lập tức chuyển mình nghiêng qua để tránh đôi mắt dò xét của Bạch Vân Phi rồi nói nhỏ với Tô Bằng Hải :

- Thân phụ ! Tìm cách bắt gã họ Mã đó, lấy tính mạng của hắn làm phương tiện ép Bạch Vân Phi phải cúi đầu phục lệnh...

Nói đến đây hắn vụt ngừng ngay lại, thoạt cảm thấy hành động của hắn đã bị lộ.

Tuy Tô Hùng cảnh giác rất nhanh, nhưng đã bị Côn Luân Tam Tử nghe được.

Huyền Thanh đạo trưởng đột nhiên công tiếp hai thế vô cùng mãnh liệt ép Diệp Vinh Thanh phải lui hai bước, rồi ông thét to :

- Vũ nhi ! Hãy lui trở về ! Đây đều là những cao thủ trong võ lâm chạm tay nhau, con không làm được gì đâu.

Đã dấn thân vào trận chiến, đang định huy kiếm công ra, Mã Quân Vũ thoạt nghe Huyền Thanh đạo trưởng cất tiếng gọi lớn, bất giác chàng giật mình lưỡng lự.

Thì ngay lúc đó...

www.nhanmonquan.com

Tô Bằng Hải quát to một tiếng như sấm động, liên tiếp tung Long Đầu Trượng đánh ra hai thế ép Đằng Lôi qua một bên. Ông ta lắc hai vai tiến lên mấy bước rồi nhanh như chớp đưa tay trái ra chộp vào người Mã Quân Vũ.

Thấy môn hạ của mình sắp bị nguy, Thông Linh đạo trưởng nắm chặt thanh kiếm công ra một chiêu Hạnh Hoa Xuân Vũ, bóng kiếm loang loáng đầy trời khiến cho Hồ Nam Bình phải thu hẹp tầm hoạt động của Nhật Nguyệt Song Luân, rút về thế thủ.

Chủ đích của Thông Linh đạo trưởng là muốn để cho Huyền Thanh đạo trưởng được rảnh tay tiếp cứu Mã Quân Vũ. Đâu ngờ động tác của Tô Bằng Hải nhanh nhẹn phi thường. Huyền Thanh đạo trưởng vừa quay mình vung kiếm ra thì tay trái của Tô Bằng Hải đã sắp chộp trúng tay trái của Mã Quân Vũ rồi.

Tình thế thập phần nguy hiểm, Huyền Thanh đạo trưởng không còn mong giải nguy được cho đệ tử của ông nữa.

Nhưng, ngay khi đó, chỉ thấy Mã Quân Vũ quay mình một cái, toàn thân chàng như một tia chớp vút qua sau lưng Tô Bằng Hải, đồng thời thanh kiếm trong tay chàng tựa một luồng hào quang điểm nhanh vào Phụng Nhãn huyệt sau lưng Cư Nguyên Phát.

Trong nháy mắt, Mã Quân Vũ đã chuyển từ tình trạng bị động sang thế chủ động. Thật không ai có thể ngờ được.

Đỗ Duy Sinh thấy thế, ha hả cười, nói :

- Môn hạ của Côn Luân phái quả thật khác thường. Ba vị đạo huynh thân mang tuyệt học mà không muốn thi thố. Thật quá ích kỷ rồi !

Sở dĩ Đỗ Duy Sinh nói như vậy vì lão thấy lối quay mình của Mã Quân Vũ vừa rồi quá ảo diệu. Không những chàng đã tránh khỏi thế trảo của Tô Bằng Hải mà còn có thể xông vào giữa trận Cửu Cung của Thiên Long Bang.

Đỗ Duy Sinh kinh ngạc vô cùng, thầm nhủ :

"Ta chỉ tưởng một mình ta chưa dùng hết toàn lực công địch mà thôi, nào ngờ những người kia cũng một ý như ta. Côn Luân phái có thân pháp tuyệt diệu như vậy, nhưng Côn Luân Tam Tử lại chưa chịu đem ra đối địch. Gừng non thế nào cũng không cay bằng gừng già ! Đứa bé nầy mới lâm trận đã tiết lộ bí truyền của môn phái."

Nghĩ như vậy, lão lại sinh ra một kế nên la to, có ý làm cho Côn Luân Tam Tử đánh ra tuyệt nghệ dùng toàn lực phản công Thiên Long Bang, để lão có thể thưởng thức võ học bí truyền của Côn Luân phái và nhờ đó lão cũng có thể giữ lại ít thực lực.

Đâu ngờ Côn Luân Tam Tử chẳng để ý gì đến lời nói khích của lão và cũng không thèm nhìn đến lão.

www.nhanmonquan.com

Năm phái đã hiệp lực đánh với Thiên Long Bang. Kể ra thực lực của năm phái rất hùng mạnh, nếu Thiên Long Bang không lập thành trận thế Cửu Cung mà đối địch, lại chia ra từng cặp đánh nhau thì trận đấu nầy sẽ thảm vô cùng. Lúc đó chỉ có dùng võ công mạnh yếu mà phân định sống chết thắng bại. Thế nào cũng không thể tránh khỏi một trận tử chiến kinh hồn và như vậy dẫu kẻ nào không muốn đánh ra tuyệt học của mình cũng không thể được.

Nhưng vì Thiên Long Bang đã dùng Cửu Cung trận biến hóa mà đối địch, làm cho những cao thủ trong năm phái không thể tìm đúng đối thủ mà đấu chí mạng với nhau.

Hơn thế nữa, Tô Bằng Hải, Vương Hàn Tương và Mạc Luân, ba cao thủ của Thiên Long Bang võ công lại cao siêu hơn cả, cho nên sự dự định của những người trong năm phái đã bị sai cả đường lối. Họ dự định sẽ chia cặp đánh tay đôi, nhưng giờ đây lại hóa thành một trận đấu hỗn loạn.

Cao nhân trong năm phái, sau khi đánh kịch liệt một hồi lâu, ai cũng có ý niệm cần phải bảo tồn thực lực nên chẳng ai xuất toàn sức công hãm đối phương.

Thiên Long Bang tuy có ý định hạ địch trong chớp nhoáng, nhưng vì sự biến hóa Cửu Cung trận hạn chế sự phát huy võ công của mỗi người.

Như vậy nên từ trận đánh chết sống đã định, bỗng chốc trở thành trận đánh cầm chừng, ai cũng có ý như nhường nhịn nhau.

Chỉ có Hạ Vân Phong và Vương Hàn Tương sau mấy chiêu quá hiểm nguy, vì danh dự của họ nên họ mới xuất toàn tuyệt học ra đấu với nhau.

Hạ Vân Phong sử dụng Thiên Nhạn Phong Lôi Kiếm Pháp. Sau mười mấy chiêu thì thế công đã biến thành hiểm độc vô cùng. Thanh trường kiếm trong tay lão tỏa hơi lạnh cả một vùng, lại phát ra những tiếng ầm ầm như phong lôi, vũ bão.

Vương Hàn Tương chẳng chịu kém đối phương, vừa đánh lão vừa hú lên từng hồi, tay trái thỉnh thoảng lại tung ra những chưởng thế dũng mãnh phi thường.

Vì hai người đánh nhau quá kịch liệt nên Vương Hàn Tương đã tách rời khỏi Cửu Cung trận, biến thành một trận đánh tay đôi.

Còn Tô Bằng Hải ra tay chớp nhoáng mà bắt không được Mã Quân Vũ, lão cảm thấy sợ hãi vô cùng. Đến chừng lão quay đầu nhìn lại thì đã thấy Mã Quân Vũ tiến vào trong trận Cửu Cung và trường kiếm của chàng đang đâm tới lưng Cư Nguyên Phát.

Cư Nguyên Phát đang huy động đồng chùy quần thảo với Đỗ Duy Sinh, nên chẳng ngờ Mã Quân Vũ đã im lìm xông vào trận thế xuất kiếm đánh lén sau lưng lão. Trái lại, Đỗ Duy Sinh hướng mặt về phía Mã Quân Vũ nên thấy rõ ràng, nhưng lão là một người tâm cơ hiểm ác, một khi thấy không thể khích động Côn Luân Tam Tử, lập tức không nói gì nữa cả, gậy trúc trong tay nắm chặt lại, liên tiếp công ra bảy thế.

www.nhanmonquan.com

Bảy thế nầy là những thế tuyệt diệu trong tám mươi mốt thế Phục Ma Trượng. Cư Nguyên Phát bị công hãm như vậy, chân tay rối loạn chẳng biết đâu mà chống đỡ. Rất may cho lão là Mạc Luân đang đấu với Nga Mi Tam Lão, thấy Cư Nguyên Phát sắp lâm nguy, vụt tung ra một chưởng đẩy lui Đỗ Duy Sinh, cứu Cư Nguyên Phát thoát hiểm.

Sở dĩ Đỗ Duy Sinh lùi mà không đỡ chưởng đó là vì lão sợ Mạc Luân đùng Ngũ Độc Thần Chưởng loại lão ra khỏi vòng chiến. Tuy thế, Đỗ Duy Sinh cũng đã thực hiện được một phần mưu kế ác hiểm là làm cho Cư Nguyên Phát rối loạn tinh thần, tạo cơ hội tốt cho Mã Quân Vũ.

Thâm ý của Đỗ Duy Sinh là muốn để cho Cư Nguyên Phát chết dưới kiếm của Mã Quân Vũ, khích động Thiên Long Bang tử chiến với Côn Luân phái. Như vậy những người đó sẽ dốc toàn lực đấu với nhau, còn lão thì có thể bảo tồn được thực lực, đợi cơ hội ra tay chiếm đoạt kỳ thư.

Quả thật là âm mưu thâm độc.

Cư Nguyên Phát vô tình đâu có biết cái chết gần kề.

Nhưng giữa lúc trường kiếm của Mã Quân Vũ sắp cắm vào Phụng Nhãn huyệt của Cư Nguyên Phát, bỗng có một luồng hào quang bay vút đến đánh choang một tiếng, gạt trường kiếm của Mã Quân Vũ bật sang một bên.

Thế là thâm mưu của Đỗ Duy Sinh bị phá mất.

Thì ra Tô Hùng thấy Cư Nguyên Phát lâm nguy, không còn lo sợ gì nữa, huy động Kim Hoàn Kiếm đánh bật kiếm thế của Mã Quân Vũ.

Côn Luân Tam Tử thấy Mã Quân Vũ thoát được cái chộp của Tô Bằng Hải thì cảm thấy chẳng có gì đáng lo ngại nữa.

Thông Linh đạo trưởng nói nhỏ với hai người kia :

- Vũ nhi đã xông vào trong, trận Cửu Cung đã bị phá. Chúng ta nên thừa thế tấn công mạnh lên, hoặc giả có thể phá được toàn trận của họ.

Liền đó ông ta thay đổi kiếm pháp, sử dụng Truy Vân Thập Nhị Kiếm múa ra một vùng ánh sáng bao bọc lấy toàn thân, xông thẳng vào trong trận.

Huyền Thanh đạo trưởng và Ngọc Chánh Tử thấy Thông Linh đạo trưởng huy kiếm xông vào trận cũng phải thay đổi kiếm pháp, bảo vệ hai bên Thông Linh đạo trưởng.

Ba kiếm liên hợp tấn công, uy thế hùng mạnh phi thường làm cho vị trí trận thế Cửu Cung phải thay đổi. Từ, mẫu, thần, đẩu thay đổi cung vị với nhau.

Diệp Vinh Thanh, Trương Khiêm và Trần Ứng trong Xuyên Trung Tứ Xú hợp lại một cánh, ra sức đấu với Côn Luân Tam Tử.

Bỗng Thông Linh đạo trưởng cười lớn một tiếng, nói :

www.nhanmonquan.com

- Người gì mà không biết tấn thối, không lý kiếm của bần đạo không dám giết người sao ?

Chưa dứt lời, thanh kiếm trên tay ông đã vạch thành một làn sáng sả vào người Trần Ứng.

Sau một tiếng thét đau đớn, Trần Ứng tái mặt lùi ra sau, cánh tay trái bị rạch một đường dài ba, bốn tấc, máu phun như mưa.

Thì ra từ sớm Diệp Vinh Thanh, Trương Khiêm và Trần Ứng đã bị kiếm quang của Côn Luân Tam Tử bao trùm áp đảo đến chân tay rối loạn, chẳng biết đường nào ứng phó, nhưng ba người vẫn không chịu lùi một bước nào cả.

Thông Linh đạo trưởng vốn không muốn đả thương người, nhưng vì thấy ba người quá kiên trì giữ mãi vị trí. Ông nghĩ nếu chẳng hạ bớt đối thủ thì không thể nào xông phá trận được nên mới huy kiếm đâm Trần Ứng.

Ba người hợp lại đã chống không muốn nổi Côn Luân Tam Tử, huống chi giờ nầy Trần Ứng đã lui rồi thì Trương Khiêm và Diệp Vinh Thanh làm sao giữ vững vị trí được.

Ngọc Chánh Tử xuất chiêu Phong Vũ Cuồng Tiên chém vút qua đầu Trương Khiêm. Trương Khiêm vừa ngã đầu né tránh thì Ngọc Chánh Tử thừa thế tiến lên tung một cước trúng ngay bụng Trương Khiêm khiến tên nầy lộn nhào ra sau.

Diệp Vinh Thanh vận công lực vào chưởng trái, phóng ra một luồng kình phong áp đến Thông Linh đạo trưởng, tay hữu của lão vung Cửu Hoàn Đao chặt vào người Ngọc Chánh Tử.

Tức thời Huyền Thanh đạo trưởng vung trường kiếm lên hóa giải tất cả hai thế công ác hiểm của Diệp Vinh Thanh.

Đằng kia Đằng Lôi, Trương Lạc và Trương Hóa cùng áp đến tấn công Tô Bằng Hải.

Võ công của Tô Bằng Hải quả thật là cao siêu, một mình một trượng ngang nhiên đối cự với ba người, đôi mắt lại liếc nhìn Mã Quân Vũ như muốn xem thử chàng đã dùng thân pháp gì mà có thể tránh được chiêu Cầm Nã Thủ vừa rồi của lão.

Nhưng vừa khi đó lão thấy Tô Hùng tung ra một kiếm cứu nguy cho Cư Nguyên Phát, rồi lại tiếp tục huy kiếm đấu với Mã Quân Vũ. Hai chàng thiếu niên nầy chạm tay nhau, dùng toàn những tuyệt học kỳ dị làm cho một đời quái kiệt của Tô Bằng Hải phải thầm kinh sợ.

Lão nhận thấy những chiêu kiếm của Tô Hùng thật là quỉ quyệt khó đoán, mà không phải do lão đã truyền thụ cho hắn. Thân pháp hắn cũng linh động vô cùng, bay lượn như bướm vờn hoa. Lão thắc mắc vô cùng, chẳng biết Tô Hùng đã học từ đâu những võ công ảo diệu đó.

www.nhanmonquan.com

Thân pháp của Mã Quân Vũ lại còn kỳ ảo tuyệt vời hơn cả Tô Hùng. Không kể thế kiếm của Tô Hùng tinh diệu như thế nào, chàng chỉ cần lách nhè nhẹ là đã tránh được tất cả, còn luôn tay công lại những thế kiếm kinh hồn.

Cho đến khi Tô Bằng Hải nghe tiếng la của Trần Ứng, quay mặt nhìn thì Côn Luân Tam Tử đã xông phá Cửu Cung trận rồi.

Đỗ Duy Sinh, Nga Mi Tam Lão và Sở Nhất Giang thấy Côn Luân Tam Tử đã dốc toàn lực công địch, nên không hẹn mà cùng vũ động vũ khí công phá trận thế tơi bời. Trong chớp nhoáng ánh đao loang loáng, bóng gậy đầy trời, kiếm phong lạnh lẽo, uy thế như bài sơn đảo hải.

Mạc Luân, Hồ Nam Bình, Cư Nguyên Phát và hai người Mã Khởi, Chu Bang trong Xuyên Trung Tứ Xú đều bị áp đảo đến luống cuống cả tay chân.

Diệp Vinh Thanh tuy thấy mấy người sắp bị nguy, Cửu Cung trận bị phá, nhưng không làm sao cứu giúp được cả.

Hốt nhiên Tô Bằng Hải hú dài một tiếng, vung Long Đầu Trượng quét ngang qua tạo nên một luồng gió cuốn ào ào.

Đằng Lôi giật mình, thầm nói :

"Thế trượng của Tô Bằng Hải thật là dũng mãnh hiếm thấy."

Liền đó Đằng Lôi tung mình nhảy lui tám thước. Trương Lạc, Trương Hóa cũng đồng thời lùi lại cả.

Tô Bằng Hải chỉ vung có một gậy mà đã đẩy lui được cả ba người, lão liền phóng thẳng đến chổ Côn Luân Tam Tử. Khi thân hình còn ở trên không, Tô Bằng Hải đã vũ động Long Đầu Trượng hóa ra một vùng loang loáng, khí thế tựa sấm sét từ trên cao chụp xuống đầu Côn Luân Tam Tử.

Côn Luân Tam Tử đang lúc đắc thủ, Cửu Cung trận chỉ còn chốc lát nữa là bị phá vỡ, bỗng thấy Tô Bằng Hải tung thân đánh tới, uy thế quá mạnh chẳng dám đưa kiếm chống đỡ.

Thông Linh đạo trưởng quát to :

- Lui mau !

Tức thời cả ba người cùng lui lại có hơn một trượng.

Vừa hạ chân xuống đất, Tô Bằng Hải đã cất tiếng cười một cách khinh bỉ, nói :

- Thiên Long Bang chúng tôi và quí phái xưa nay chưa có oán thù gì, mà ba vị lại ra tay đả thương người của chúng tôi, không biết là có dụng ý gì ?

Thông Linh đạo trưởng cười nhạt, đáp lời :

www.nhanmonquan.com

- Đôi bên chạm tay nhau, dĩ nhiên không tránh khỏi tử thương. Tô Bang Chủ hỏi thế, bần đạo thật khó trả lời !

Nghe Thông Linh đạo trưởng nói giọng khiêu khích, Tô Bằng Hải càng thêm tức giận, lạnh lùng nói :

- Huyền Thanh đạo trưởng, sư huynh của ngươi danh tiếng lẫy lừng, phong độ quân tử, lão phu rất kính phục. Nhưng ngươi lại khinh thường chúng tôi quá. Ha ! Ha ! Không lý chúng tôi lại sợ ngươi sao.

Nói chưa dứt lời, đột nhiên lão trợn đôi mắt, trở tay đánh một chưởng sang bên trái.

Chỉ nghe một tiếng "hự" khô khan, thân hình gầy ốm của Trương Lạc đã bị chưởng lực của Tô Bằng Hải đánh bay ra tám thước.

Thì ra Trương Lạc thừa lúc Tô Bằng Hải nói chuyện với Côn Luân Tam Tử, lẳng lặng tiến gần vào đánh Tô Bằng Hải một chưởng.

Nhưng Tô Bằng Hải là một quái kiệt giang hồ, tuy đang nói chuyện với Côn Luân Tam Tử, nhưng mắt vẫn để ý tứ phía. Khi Trương Lạc tiến gần tung chưởng đánh thì lão đã phát giác được. Song lão là người gan lì, xem việc đánh lén của cao thủ võ lâm không ra gì cả. Đợi đến lúc chưởng phong của Trương Lạc đánh gần trúng, lão mới đột nhiên trở tay rất mạnh. Trong khi đó mắt lão vẫn nhìn thẳng, thân hình không xoay trở gì cả, thế mà đã đánh bay Trương Lạc thì đủ thấy sự lanh lẹ của lão đến mức nào rồi.

Côn Luân Tam Tử thấy công lực của Tô Bằng Hải mạnh như vậy thảy đều giật mình biến sắc mặt.

Tô Bằng Hải lại cười ha hả, xem như chẳng có việc gì xảy ra, nói lớn :

- Lão phu kính ngưỡng Huyền Thanh đạo trưởng, lại còn nhờ người trong quí phái đã mấy lần cứu giúp con gái tôi, làm cho...

Lão mới nói đến đó thì Đằng Lôi đã phóng lên, hai tay cùng công ra từ xa đánh đến, quyền phong mạnh vô cùng, chia ra đánh vào hai đại huyệt của Tô Bằng Hải.

Thì ra Đằng Lôi thấy Tô Bằng Hải đả thương sư đệ của mình tức giận đến tột độ, nên ngầm vận chân lực dùng Bách Bộ Thần Quyền phóng người qua truy kích.

Hai quyền nầy không những chỉ nguy hiểm ở chổ đánh vào yếu huyệt mà nó còn tập trung cả công lực bình sinh của Đằng Lôi.

Tô Bằng Hải võ công có cao thâm hơn nữa cũng không dám khinh thường. Lập tức lão hét lên một tiếng, chưởng trái tung ra một luồng kình phong về phía Đằng Lôi.

Quyền phong và chưởng lực chạm nhau, Tô Bằng Hải phải lùi ra sau một bước. Trong khi đó Đằng Lôi thét lớn một tiếng, thân hình nhào lộn trên không hai vòng, bay xa hơn một trượng.

www.nhanmonquan.com

Tô Bằng Hải được trời sinh thân mang một thần lực, lại thêm nội công tinh thâm nên chưởng phong mạnh phi thường. Đằng Lôi tuy là Chưởng Môn của một phái, đã học hết võ công tinh ảo trong phái Tuyết Sơn nhưng vì trời sinh không bằng đối phương. Thế mà lại đi lấy cái dở của ta đối với cái hay của người. Đằng Lôi bị chiêu đó động đến khí huyết đảo lộn, hai chân vừa chấm đất liền phun ra một ngụm máu tươi, phải đứng im nhắm mắt vận công điều lực.

Tô Bằng Hải thấy Trương Lạc đã được Trương Hóa cứu dậy, trong lòng bỗng nổi lên một ý nghĩ, thầm nhủ :

"Trận đấu hôm nay với các cao thủ năm phái, thù oán đã định chắc rồi. Chi bằng ta hãy đả thương trước vài người của chúng, làm nhục chí can trường của chúng, thì ngày sau sẽ bớt được một vài cường địch."

Ý nghĩ vừa thoáng qua, sát khí nổi dậy, lão liền vung Long Đầu Trượng, phóng đến bên Đằng Lôi.

Đột nhiên kiếm quang lóe mắt, Côn Luân Tam Tử nhất loạt huy kiếm chận Tô Bằng Hải lại.

Thông Linh đạo trưởng thủ chặt báu kiếm, nhạt giọng nói :

- Việc hôm nay không phải là tầm thường. Quí bang và năm phái tuy có ân oán, nhưng chúng ta có mục đích tranh giành Qui Nguyên Mật Tập. Nếu như Tô Bang Chủ đưa sách đó ra, thì mấy người ở đây và bần đạo quyết không làm khó nữa.

Tô Bằng Hải cười nhạt, nói :

- Côn Luân Tam Tử mà cũng muốn lão phu đưa sách đó ra sao ?

Dứt lời liền quét ngang Côn Luân Tam Tử một trượng rất ác hiểm.

Thấy thế trượng của Tô Bằng Hải quá mạnh, Côn Luân Tam Tử không dám dùng kiếm chống đỡ, cùng một lượt nhảy tránh thế trượng đó.

Thông Linh đạo trưởng tức giận quát lớn :

- Tô Bang Chủ xuất thế mạnh lắm nhỉ !

Rồi xuất chiêu Khởi Phụng Đằng Giao, vung kiếm đâm thẳng qua.

Ngọc Chánh Tử, cùng một lúc, xuất chiêu Bát Phương Phong Vũ, biến kiếm thành một vùng hào quang, công mạnh bên trái.

Huyền Thanh đạo trưởng không thể đứng yên được than dài một tiếng, nói :

- Tô Bang Chủ ! Xin tha cho chúng tôi liên kết tấn công nhé.

Nói rồi liền xuất chiêu Đảo Xà Kim Tiến từ bên hữu Tô Bằng Hải công qua.

www.nhanmonquan.com

Chỉ trong chốc lát, Côn Luân Tam Tử đã liên kết xuất chiêu, đều là những chiêu thuật trong Truy Vân Thập Nhị Kiếm.

Võ học kỳ ảo nầy, đánh từng người một đã là dũng mãnh lạ thường. Giờ đây Côn Luân Tam Tử lại ra tay một lần, làm cho người ta phải kinh hồn bạt vía. Chỉ trong chớp mắt, Tô Bằng Hải đã bị kiếm quang bao vây vào giữa.

Thấy kiếm quang của Côn Luân Tam Tử phủ kín một vùng, chim sẻ cũng khó bay qua, tạt nước vào e không lọt, Tô Bằng Hải phải giật mình kinh hãi, thầm nói :

"Kiếm pháp của phái Côn Luân quả thật ảo diệu, thiên hạ đồn chẳng ngoa. Không thể coi thường được !"

Lão vận lực hét to một tiếng :

- Kiếm pháp hay lắm !

Rồi quay tròn Long Đầu Trượng, múa thành một bức thành bao bọc toàn thân. Chỉ nghe những tiếng "choeng ! choeng !" phát ra không ngừng.

Kiếm, trượng chạm nhau toé lửa.

Thế kiếm liên công của Côn Luân Tam Tử đã bị Long Đầu Trượng của Tô Bằng Hải đánh bật ra cả.

Thông Linh đạo trưởng giật mình thầm nhủ :

"Võ công của lão nầy tài giỏi hiếm thấy ! Nếu không phải chính mắt ta trông thấy thì thật là khó tin có kẻ tài ba như thế được."

Thông Linh đạo trưởng định gọi Huyền Thanh đạo trưởng và Ngọc Chánh Tử nhất loạt vận dụng toàn lực kỳ biến của Truy Vân Thập Nhị Kiếm hợp lực khắc phục đối phương.

Bỗng Tô Bằng Hải tiến lên một bước, chưởng trái đánh đến Huyền Thanh đạo trưởng, tay mặt vung Long Đầu Trượng điểm lẹ vào Đơn Điền huyệt nơi bụng Thông Linh đạo trưởng, chân hữu đá tới Phục Hổ huyệt trên chân trái Ngọc Chánh Tử.

Chỉ một thế tấn, Tô Bằng Hải chia ra công đánh cả ba người, thật là ảo diệu phi thường.

Tô Bằng Hải lúc này chỉ dùng một trượng mà đã gạt được thế công liên kết của Côn Luân Tam Tử, nhưng lão vẫn còn lo ngại, sợ Côn Luân Tam Tử giành lấy tiên cơ nên lập tức áp đảo họ trước.

Thông Linh đạo trưởng định nghiêng mình bước ngang hai bước tránh khỏi thế điểm của Tô Bằng Hải, rồi ngầm vận chân lực định đánh bạt đầu trượng của đối phương, nhảy tiến lên công địch.

www.nhanmonquan.com

Ngờ đâu Tô Bằng Hải sức mạnh như thần luôn tay đánh ra một trượng nữa, mạnh mẽ vô cùng. Hơn nữa, thế kiếm của Thông Linh đạo trưởng chỉ là thế vô tình, đâu có phải cố ý đỡ trượng đó. Nên khi kiếm, trượng chạm nhau, tuy có đánh bạt được Long Đầu Trượng, nhưng Thông Linh đạo trưởng cảm thấy tay cầm kiếm gần như bị tê liệt.

Huyền Thanh đạo trưởng nhảy ngang năm thước, thoát khỏi chưởng lực của Tô Bằng Hải.

Ngọc Chánh Tử cầm thanh kiếm chặt xuống chân đang đá lên của Tô Bằng Hải.

---- o0o ----

www.nhanmonquan.com